EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2013.6.24.
COM(2013) 438 final

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE A TANÁCSNAK

az 1995/96 és 2001/02 közötti időszakok tekintetében a tejtermelőkre kirótt kiegészítő illeték behajtásával kapcsolatban Olaszország által a Bizottságnak és a Tanácsnak tett jelentés értékeléséről

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE A TANÁCSNAK

az 1995/96 és 2001/02 közötti időszakok tekintetében a tejtermelőkre kirótt kiegészítő illeték behajtásával kapcsolatban Olaszország által a Bizottságnak és a Tanácsnak tett jelentés értékeléséről

(a 2003/530/EK tanácsi határozat 3. cikke alapján)

Ezt az értékelő jelentést a Bizottság az Olasz Köztársaság által az olasz tejtermelőknek szánt támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségéről szóló, 2003. július 16-i 2003/530/EK tanácsi határozat 3. cikke alapján készítette, amelynek értelmében az illetékes olasz hatóságok évente jelentést tesznek a Tanácsnak és a Bizottságnak az 1995/96 és 2001/02 közötti időszakokra vonatkozó, kiegészítő tejilleték címén esedékes összeg termelőktől való behajtásában elért haladásról. Ez a jelentés a Bizottság értékelését tartalmazza a jelentésben leírt azon intézkedésekről, amelyeket az olasz hatóságok a 2011. évre vonatkozóan a 2003/530/EK tanácsi határozat hatálya alá eső, illetve a határozat hatályán kívül eső követelések behajtása érdekében hoztak meg.

A határozat 1. cikke szerint az a támogatás, amelyet az Olasz Köztársaság azáltal nyújtott, hogy az 1995/96-tól 2001/02-ig tartó időszakokban a tejre kivetett kiegészítő illeték címén a tejtermelők által fizetendő összeget saját maga fizette be az Uniónak, valamint azáltal, hogy megengedte, hogy a termelők kamat megfizetése nélkül, több év alatt, részletekben fizessék vissza tartozásukat, kivételesen összeegyeztethetőnek minősül a közös piaccal azzal a feltétellel, hogy:

– a termelők egyenlő összegű éves részletekben, hiánytalanul visszafizetik teljes tartozásukat, és

– a visszafizetési időszak – amely 2004. január 1-jével kezdődik – nem haladja meg a 14 évet.

A határozat 2. cikke szerint a támogatásnyújtás feltétele, hogy Olaszország bejelentse az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalapnak (EMOGA) az érintett időszakra érvényes kiegészítő illeték teljes összegét, valamint az EMOGA 2003. novemberi, 2004. novemberi és 2005. novemberi kiadásaiból három egyenlő részben levonja a fennmaradó tartozást.

Olaszország 2003. augusztus 26-i leveléhez csatoltan megtette az érintett időszakokra vonatkozó kiegészítő illeték teljes összegéről szóló bejelentést.

A fennmaradó tartozást levonták az EMOGA 2003., 2004. és 2005. novemberi kiadásaiból.

A határozat 3. cikke szerint az illetékes olasz hatóságok kötelesek évente jelentést tenni a Tanácsnak és a Bizottságnak az 1995/96-os gazdasági évtől a 2001/02-es gazdasági évig terjedő időszakra vonatkozó, kiegészítő tejilleték címén esedékes összeg termelőktől való behajtásában elért haladásról.

Az olasz hatóságok e rendelkezéssel összhangban nyolcadszor tettek jelentést a Bizottságnak; az AGEA 2012. november 5-én kelt leveléhez csatolt jelentés a 2011. évi részletfizetésről számol be.

Az illeték törlesztése a 2003-as részletfizetési könnyítéssel

A tanácsi határozat által érintett hét időszakban illetéktartozást felhalmozó, de a nemzeti bíróságok jogerős döntésének meghozataláig a befizetés felfüggesztéséről szóló végzéssel rendelkező termelők közül – akik száma jelenleg 22 893 – 15 431 választotta a részletfizetést. A részletfizetést választó termelőknek egyúttal el kellett állniuk a folyamatban lévő perektől. Az éves részlet megfizetésének elmulasztása a rendszerből való kizáráshoz, valamint az egész tartozás kamattal megnövelt összegének egyszerre történő behajtásához vezet.

A részletfizetési rendszerben részt vevő 15 431 termelő 2004-ben – az első részlet kifizetése előtt – összesen mintegy 345 millió EUR-val tartozott, amely a termelői szinten fennálló illetéktartozás teljes összegének körülbelül egynegyedét tette ki. Úgy tűnik tehát, hogy az egyéni szinten kisebb mértékű túltermelésért felelős termelők többsége a részletfizetési rendszerbe való belépést választotta. Másrészről viszont az egyéni szinten jelentősebb mértékű túltermelésért felelős (a hét időszak alatt mintegy 1 milliárd EUR-nyi illetéktartozást felhalmozó, mintegy összesen 8 000) termelő inkább úgy döntött, hogy nem vesz részt a részletfizetési rendszerben. Meg kell azonban jegyezni, hogy 2011-ben az olasz hatóságokhoz megközelítőleg 53 új, összesen mintegy 1,2 millió EUR-ra vonatkozó részletfizetési kérelem érkezett be.

A nyolcadik részletet – összesen 24 339 082,69 EUR-t – 11 296 termelőnek kellett befizetnie 2011. december 31-ig. Az olasz hatóságok által végrehajtott ellenőrzések azt mutatják, hogy 2011 folyamán 11 153 termelő fizette be az esedékes összeget, összesen 23 919 444,43 EUR-t. Ez azt jelenti, hogy a nyolcadik részletet a termelők 98 %-a időben befizette, és befizetésük az esedékes illetékösszeg 98,3 %-át tette ki. Az előző jelentések szerint az első részlet megfizetése 99,6 %-ban, a másodiké 97,9 %-ban, a harmadiké 99,5 %-ban, a negyediké 99,7 %-ban, az ötödiké 96,4 %-ban, a hatodiké 96,2 %-ban, a hetediké pedig 90,5 %-ban történt meg időben. Az első nyolc részletben beszedett illeték összege mintegy 200 millió EUR-t tesz ki (ez a teljes esedékes összeg körülbelül 98 %-a).

Noha ezek az arányok természetesen bizonyítják a részt vevő termelők elkötelezettségét kötelezettségeik teljesítése iránt, a Bizottság úgy véli, hogy a hatóságok a rendszer feltételeinek betartatása és – végső soron – a teljes illetéktartozás behajtása iránti elkötelezettségüket elsősorban az elmaradt törlesztések eseteinek nyomon követésével mutathatnák ki.

A nyolcadik részlet kapcsán 143 termelő befizetése maradt el, összesen 419 638,26 EUR értékben.

2010 végén 604 termelő nem fizette be a hetedik részletet, ami 2 291 279,38 EUR hiányt jelent. Az olasz hatóságok által közölt információkból kiderül, hogy a központi hatóságok az említett esetek mindegyikéről tájékoztatták az illetékes regionális hatóságokat a teljes, kamatokkal megnövelt összegnek a részletfizetési rendszeren kívüli behajtása érdekében.

A feltételezett 604 fizetéselmaradási esetből csak 59 bizonyult valósnak. E termelők számára megszűnt a részletfizetés lehetősége, és végrehajtási eljárás indult ellenük.

Mezőgazdasági üzemek, melyektől visszavonták a részletfizetési lehetőséget

A részletfizetési rendszer 2003-ban történt bevezetése óta eltelt nyolc évben összesen 457 mezőgazdasági üzem esetében vonták vissza a részletfizetés jogát; részletekben visszafizetendő tartozásuk teljes összege 17 304 432,75 EUR volt, amiből a részletfizetési jog visszavonását megelőzően 3 928 355,38 EUR-t fizettek vissza.

A visszavonást követően 1 936 037,85 EUR-t sikerült behajtani, ami azt jelenti, hogy a rendszerben bent maradt 307 üzem fennmaradó tartozása összesen 11 460 765,30 EUR.

Az adatok azt mutatják, hogy az olasz közigazgatási szervek igyekezete a szóban forgó illetéktartozás behajtására távolról sem kielégítő. Ráadásul a tejtermelőknek ahhoz, hogy a részletfizetési rendszerből részesülhessenek, le kellett mondaniuk az olasz bíróságok előtti jogorvoslati lehetőségeikről. E tényt figyelembe véve a behajtott összegek elmaradása nem magyarázható a jogi eljárások esetleges elhúzódásával, hanem inkább arra vezethető vissza, hogy az olasz hatóságok nem tudják ténylegesen behajtani a hiányzó összegeket.

Az állami támogatás megléte

A Bizottság 2012. január 11-én úgy határozott, hogy kezdeményezi az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet[1] 4. cikkének (4) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást[2] a 2010. december 29-i 225. számú törvényrendelet (*decreto legge*) kapcsán, amelynek módosított szövegét a 2011. február 26-i 10. számú törvénybe foglalták, és amely 2011. június 30-ig meghosszabbította az 1995/96-os gazdasági évtől a 2001/02-es gazdasági évig terjedő időszak tekintetében esedékes illeték befizetésének határidejét (lásd a 2. cikk (12k) bekezdését). A befizetés határideje – a 2003/530/EK tanácsi határozattal jóváhagyott 2003-as rendszer alapján – elvileg 2010. december 31. volt. Vélelmezhető, hogy a határidő meghosszabbítása a 2003/530/EK tanácsi határozat 1. cikkének első francia bekezdése alapján – amelynek értelmében a részleteket évente kell fizetni – a Tanács által engedélyezett támogatással való visszaélésnek, és mint ilyen új, a 659/1999/EK rendelet 1. cikkének f) pontja alapján jogellenes állami támogatásnak minősül.

A 2003-as részletfizetési rendszeren, illetve a 2009-es visszafizetési rendszeren kívüli illeték

Utaltunk arra, hogy a 2003-as részletfizetési rendszert, illetve a 2009-es (az uniós referenciarátánál néhány százalékponttal magasabb kamatlábbal megállapított) visszafizetési rendszert választó termelők tartozása a teljes illetékösszeg viszonylag alacsony részét teszi ki. A 2003-as és a 2009-es rendszer keretében befolyt illeték teljes összege 432 millió EUR-t tesz ki, miközben az 1995/96 és 2008/09 közötti időszak tekintetében fennálló (1,831 milliárd EUR-nak megfelelő) teljes illetéktartozás körülbelül háromnegyede nem érintett a részletfizetési rendszerekben. A 2003-as és a 2009 rendszerbe nem tartozó illeték nagyobb része kapcsán perek folynak az olasz bíróságokon. A részletfizetési rendszereken kívül

[1] HL L 83., 1999.3.27., 1. o.
[2] HL C 37, 2012.2.10., 30. o.

beszedett illeték összege eddig 205 millió EUR-t tesz ki (az 1,831 milliárd EUR összegű teljes illetéktartozáshoz képest).

A Tanács elé terjesztett korábbi értékelő jelentéseiben a Bizottság hangot adott azon véleményének, hogy az Olaszország által benyújtandó éves jelentéseknek kifejezetten foglalkozniuk kell a hét érintett időszakkal kapcsolatban folyamatban lévő jogvitákkal, és be kell mutatniuk a pervesztes termelők által teljesített kifizetések bizonyítékait. Ezen információk nélkül a Bizottság nincs abban a helyzetben, hogy megfelelően nyomon kövesse a részletfizetési rendszeren kívüli illeték behajtásában elért haladást.

A Bizottság örömmel vette az olasz hatóságok által a nyolcadik részletről készített jelentésben az illetékbeszedés általános helyzetére vonatkozóan közölt információkat.

Az olasz hatóságok által közölt adatok ugyanakkor azt tanúsítják, hogy csak jelentéktelen előrelépés történt a behajtható illeték beszedése terén. A termelők által vitatott, de a bíróság által jóváhagyott, illetve a folyamatban lévő eljárás tárgyát képező, de felfüggesztési határozattal nem érintett illetékek összege megközelítőleg 764 millió EUR. Az e behajtható összegekből ténylegesen beszedett illeték mintegy 81 millió EUR-t tesz ki, a kinnlevőségek összege 683 millió EUR. Megállapítható, hogy a tanácsi határozat hatálya alá tartozó időszakban a visszakövetelt és jelenleg behajtható összegeknek megközelítőleg 11 %-a került ténylegesen beszedésre. Ugyanez az arány figyelhető meg az 1995/96 és 2008/09 közötti időszak egésze tekintetében.

A Bizottság sajnálattal állapítja meg, hogy a 2003-as részletfizetési rendszeren, illetve a 2009-es illeték-visszafizetési rendszeren kívüli illeték beszedésében elért haladás lassú. A haladás lassúsága egyrészt a bírósági ügyek hosszadalmasságával, másrészt a – a már lezárt bírósági ügyek esetében – a bíróság által megítélt összegek visszafizettetésének elhúzódásával magyarázható (372 millió EUR-ból csupán mintegy 34 millió EUR-t hajtottak be bírósági végzések értelmében). Ezen túlmenően az adatok alapján a meg nem támadott, tehát jelenleg is érvényes illetéktartozás tényleges behajtása kapcsán is hiányosságok állapíthatók meg (az 1995/96 és 2001/02 közötti tejkvóta-időszak tekintetében az összesen 76 millió EUR-nyi, meg nem támadott illetékből mintegy 25 millió EUR még beszedésre vár, vagyis a be nem szedett illetéktartozás már több mint 10 éve lejárt). Mivel látszólag nincs jelentős előrelépés ezen a téren, óhatatlanul felmerül a kérdés, nem történt-e hanyagság a kötelezettségek teljesítésében.

A Bizottság jó ideje folyamatosan figyelemmel kíséri az olaszországi illetékbehajtási folyamatot, különösen a részletfizetési rendszerrel nem érintett illetéktartozások helyzetét. A Bizottság szolgálatai számos alkalommal tájékoztatták az olasz hatóságokat megállapításaikról (így elmarasztalásukról is), és több alkalommal kértek részletes tájékoztatást a tejilleték behajtásának különböző szempontjaival és az olasz bíróságok előtt folyamatban lévő ügyekben az olasz hatóságok által képviselt magatartással kapcsolatban.

Következtetés

A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az 1995/96 és 2001/02 közötti időszakra vonatkozó kiegészítő illeték megfizetésére a Tanács által 2003-ban jóváhagyott részletfizetési rendszert választó termelők esedékes tartozásainak behajtásában az olasz hatóságok által elért haladás a rendszer megfelelő kezeléséről tanúskodik.

A részletfizetési rendszereken kívüli azon illetékösszegeket illetően, amelyek esetében peres eljárások folynak az olasz bíróságokon, a Bizottság már a Tanács elé terjesztett 2010., 2011. és 2012. évi értékelő jelentéseiben is sajnálattal állapította meg, hogy a tejkvóta-illetékek beszedése terén a haladás rendkívül lassú, és álláspontja szerint az illeték behajtása jelentős mértékű javításra szorul.

Az olasz hatóságok által a nyolcadik részletről készített jelentésben közölt információkból most is látszik, hogy némi javulás igen, jelentős előrelépés azonban nem történt a részletfizetési rendszereken kívüli illetékek beszedése terén, és a kifizetetlen illetékösszegek nagyságára és az eltelt időre tekintettel az uniós jog érvényesítése ebben az ügyben egyáltalán nem mondható sikeresnek.